

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

*Prest: Albert Martin Walla
Organist: Tor Morten Halvorsen*

37 15 53 05

© inmemory.no

Rolf Paulsen

* 06.05.1939 † 04.01.2024

Frydendal kirke 12.01.2024

PRELUDIUM

Där björkarna susa sin milda sommarsång,
och ängen av rosor blommar,
skall vårt strålande brudfölje engång
draga fram i den ljuvliga sommar.

Där barndomstidens minnen sväva ljust omkring,
och drömmarna på barndomsstigar vandra,
där skola vi i sommar växla tro och ring
och lova att älska varandra.

Där björkarna susa, där skola vi bland dem
svära trohet och kärlek åt varandra.
Där skola vi bygga vår unga lyckas hem
och göra livet ljuvligt för varandra.

MINNEORD OG SKRIFTLESNING

Til en stad jeg er på vandring,
synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring,
der hvor roser aldri dør.

Refr.: Her de blomstrer vår og sommer
snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring,
der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære
som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme
dit hvor roser aldri dør.
Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden,
all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter -
der hvor roser aldri dør.
Refr.

TALE OG BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
Det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
Fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
Tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
Det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
Er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
Gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
Tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
Det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM